

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 299. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm9503/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Død var nu Frode, og død havde Nygtet loiet Fridlev, som opstredes i Rusland, og da det nu saaledes hændes, som Frode fattedes en retmæssig Arving, og Kronen nødvendig maatte vige fra den gamle Konge-Stamme, saa skionede Dannemænd ei rettere, end at Den maatte være Spiret værdigt, som, til Frodes Herliggjørelse, prydede hans friske Grav-hoi med det bedste Mindes-Mærke; og overantvordede til Efter-Slægten i et prægtigt Efter-Mæle den hedenfarne Konges Jhu-kommelse! Genrevet af saa glimrende en Udfigt, stræbde Hjarne, en udmærket Dane-Skjald, at reise den herlige Ufdøde i Sang et værdigt Mindes-Mærke, og gjorde, paa sin eensfoldige, ulærde Bils, et Kiim, hvoraf Meningen, udtrykt i et fire Liniers Omkvæd, var kortelig denne:

Heel længe den Døde man førde om Land,
Hvis Liv var al Danmark's Glæde,
En Gravstov nu dækker den giæveste Mand,
Som havde paa Konge-Stol Sæde!
Ja, Dannemænd ønsked med Hjertens Attraa
Udødelighed for den Gode,
Nu hvælvet sig aaben den Himmel saa blaa,
Og blid over Støvet af Frode!

Med Danmark's Krone fik Skjalben sit Kvad betalt, og for Frodes Eftermæle bortskjændedes hans Rige: et større Stykke, end man slutte troe, lod sig opvæie med nogle saa sammenføjede Linier. Det maa man sige, var at faae et sligt Klenodie for Rover-Kiøb, og med et ringe Kiim blev her en Brage-Løn forhvervet, som vidt overgik hvad man har hort om Beviserne endog paa Keiserlig Rundhed; thi selv den forgubede Julius Cæsar lod det være Rok, at lønne sine mange og store Bedrifter's Tolk og

(38²)

